

PT
0040

SCENA *și* ECRANUL

Cu fața spre public

Cortina a căzut. Spectacolul a luat sfârșit. Publicul părăsește teatrul ducînd în inimă imaginea omului de pe scenă...

Filmul „Cu fața spre public“ oglindește pe ecran viața plină de zbucium, de frămîntări și de bucurii, a acestui om, actorul. O incursiune într-o viață de actor, cu căutările, cu munca plăcută și totuși grea care precede clipa de supremă dăruire, clipa cînd interpretul se află față în față cu publicul.

Noua producție a Studioului Cinematografic „București“ se bucură de interpretarea actorilor Ștefan Braborescu, Titus Lapteș, N. N. Matei, Emanoil Petruț etc.

COPERTA I: NINETA GUSTI (KATARINA) și G. DEMETRU (PETRU-CHIO) INTR-O SCENĂ DIN „FEMEIA INDARATNICA“ de W. SHAKESPEARE.

VICTOR EFTIMIU

Despre

Doctor Faust VRAJITOR

În ziua de 30 iunie anul 1520, Iohannes Faustus, de două ori doctor și arhimagician, semnează, la Wittenberg, în Germania, un contract cu prințul demonilor, Lucifer, care se obligă să-i pună la dispoziție pe Mefistofeles, spirit elementar superior. Acesta îl va servi pe Iohannes ca o slugă plecată, inițiindu-l în tainele demonilor și pregătindu-l să intre în miliția lor. În schimb, Faust se obligă să renege pe Isus Christos, să fie vrăjmașul oamenilor bisericii și al căsătoriei. „Contractul acesta, încheie doctorul de la Wittenberg, îl scriu și-l semnez cu propriul meu sânge, în deplina conștiință a minții mele, fără vreo constrângere din partea cuiva“.

Douăzeci și patru de ani Mefistofeles va duce grija lui Faust, înlesnindu-i o viață îmbelșugată, o masă copioasă, haine bogate și zece coroane de aur pe zi.

După scurgerea celor douăzeci și patru de ani, arhimagicianul își va da sufletul în mâinile dracului, care-l va stăpîni în vecii vecilor.

Indrăgostit de o suavă fecioară, Margareta, el ar vrea s-o ia de soție, dar Mefistofeles îi arată actul prin care Faust se obligă să nu se însoare niciodată. Sub îndemnul Satanei, el seduce pe Margareta, apoi alte fete și femei, desăvîrșindu-se în arta de a deveni un perfect spirit infernal.

Această legendă a doctorului Faust a fost pusă în scenă la început sub forma unei piese pentru teatrul de păpuși. Jucată în Europa

Pc. 202. h 17,

centrală, a trecut în Anglia. Marlowe, contemporanul lui Shakespeare, a scris „Tragedia doctorului Faustus“ iar mai târziu, la curtea țarului Petru-cel-mare, o trupă de actori nemți juca un „Doctor Faust — vrăjitor“.

Diferiți scriitori germani au atacat acest subiect. Goethe își consacră câteva decenii din viață celebrei sale capodopere, Hector Berlioz compune o „Damnațiune a lui Faust“. Un alt mare compozitor francez, Charles Gounod, scrie partitura care popularizează pe vechiul erou legendar german și-l face cunoscut pe toată planeta. Numai la Paris, de la creațiunea operei „Faust“, peste două milioane de spectatori au ascultat ariile atât de cunoscute azi, au urmărit cu emoție idila nefericitei Margareta, cu omul întinerit de necuratul.

Socotind pe Faust un personajiu legendar, nu istoric, fiindcă un om care semnează un pact cu Lucifer nu poate fi așezat în realitatea istorică ci numai în mitologie, autorul dramei pe care o reprezintă astăzi prima scenă a țării, întinerește cu un sfert de mileniu pe doctorul de la Wittenberg și-l duce la Florența, în jurul anului 1300, pe vremea lui Dante și a pictorului Giotto, în zorile renașterii italiene.

Faust a fugit din Germania ca să scape de urmărirea lui Mefistofeles. La Florența o duce greu, făcînd pe vrăjitorul. Se mai ocupă și cu vînzarea oglinzilor de cristal, aduse din patrie și necunoscute încă în Italia. Discipolul său credincios, Homunculus, l-a însoțit în acest exil și împarte cu el sărăcia.

Faust primește a doua oară vizita lui Mefistofeles, dar acum rolurile sînt inversate: demonul vrea să intre în rîndul oamenilor

și-n loc să ia sufletul vechiului său client, îi cere acestuia să-i dea un suflet omenesc.

Faust oprește, în cabinetul său magic pe noul său discipol, care se va purifica prin iubire. Dar spiritul răului continuă să domine pe noul convertit.

Sub aparența lui don Juan de Tenorio, el seduce o mulțime de femei și fecioare florentine, își dă seama de ticăloșia lui, și făgăduiește să se retragă în liniștea unei mînăstiri, unde să-și îngroape trecutul în post și rugăciuni.

Zilele trec, anii trec, veacurile trec.

Iată-ne, în partea a doua a piesei, tot la Fiorenza, dar în plină renaștere italiană, în Fiorenza lui Lorenzo de Medicis, supranumit Magnificul, a lui Pic de la Mirandola, a lui Leonardo da Vinci, a lui Rafael Sanzio, a lui Michel Angelo, a lui Nicolo Machiavelli, a cumplitului călugăr dominican, Girolamo Savonarola...

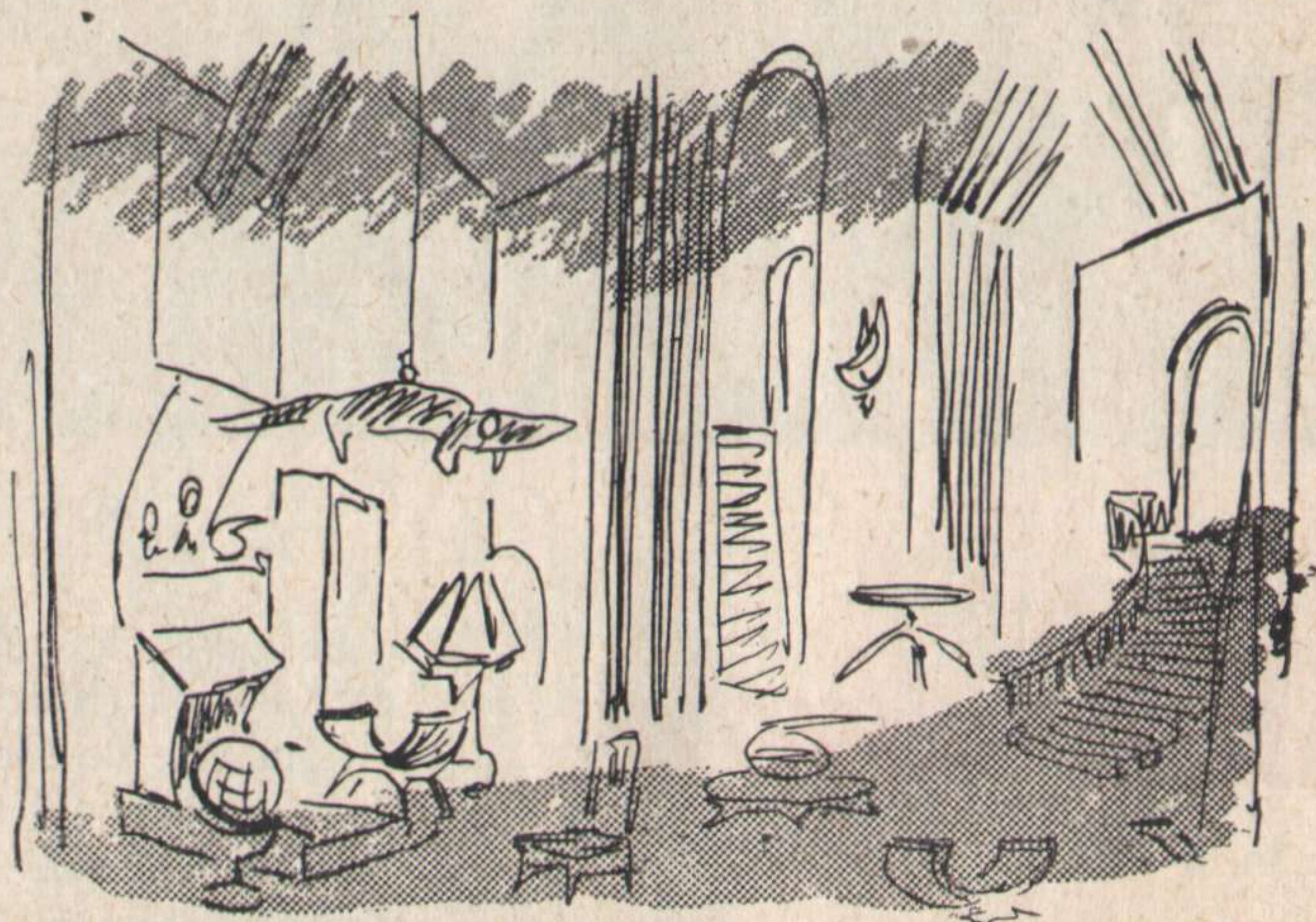
.....
În această Fiorenză plină de întreceri și de patimi se petrece a doua parte a dramei „Dr. Faust, vrăjitor“.

Personagiile sînt bineînțelese altele decît în prima parte, dar actorii sînt aceiași. Vrăjitorul medieval, doctorul Iohannes Faustus devine omul de științe pozitive și de artă, pictorul și inventatorul Leonardo da Vinci... Homunculus a rămas discipolul credincios și se numește Zoroastro da Peretola, primul mecanic al lui Leonardo, cel care încercînd aparatul de zburat al maestrului a căzut și a rămas infirm...

Gemma Donatti retrăiește într-o strănepoată a ei, Mona-Lisa del Gioconda. Leonardo o va trece în gloria eternă, ca să răscumpere calvarul străbunei, pe care Dante Alighieri n-a pomenit-o niciodată în versurile sale...

.....
Și zilele trec și anii trec și veacurile au trecut. Faust și Mefistofeles s-au întrupat în sute și mii de alte personaje... Forțele binelui s-au înfruntat necontenit cu puterile întunericului, dar întunericul n-a putut birui lumina.

Omenirea și-a urmat senină calea, înainte, mereu înainte... spre libertate, pace și progres!

Schițe de costume și decoruri de Liviu Ciulley

Femeia *îndărătnică*

Comedie în 5 acte de W. Shakespeare.

Se pare că îndărătnica Katarina (Nineta Gusti) nu este de loc încântată de costumul bizar și zdrențuit pe care l-a îmbrăcat mirele ei, Petruccio (G. Demetru).

↑
Tranio (George Constantin, joacă destul de bine rolul lui Lucentio, de pretendent la mina Biancăi (Sanda Băncila).

←
Cele 3 figuri vesele din clișeul alăturat sînt ale lui Gremio (Virgil Vasilescu) Baptista (N. Meicu) și Grumio (G. Trestian)

Am avut zilele acestea prilejul să ne furișăm în culisele câtorva teatre din Capitală.

Am profitat de neatenția portarilor și — cât ai clipi din ochi — am sbughit-o pe la „intrarea actorilor“ direct în foaiere, pe scenă, uneori chiar în cabine.. oriunde zumzetul muncii creatoare ni se părea mai puternic, mai atrăgător...

Tot alergînd astfel din teatru în teatru am avut la un moment dat impresia că ne găsim la... Biblioteca Centrală.

Și, totuși, ne amintim foarte bine: poarta prin care ne-am strecurat era cea a Teatrului Armatei din Bdul Magheru. Dar este foarte ciudat; în acest teatru oamenii nu fac oare altceva decît să stea toată ziua cu ochi deasupra unor texte?

Impresia că sîntem într-o bibliotecă stăruie. Sălile de repetiții, birourile chiar, sînt ocupate de grupuri strînse în jurul meselor. Actorii citesc.

Și, totuși, cît de diferit e aspectul acestor cititori, de al celor din biblioteci!

În primul rînd, lectura o face unul din actori cu voce tare, iar ceilalți urmăresc textul. Ceeace îi deo-

sebește și mai mult pe acești cititori de cei din biblioteci este expresia fețelor, care ogindesc toate sentimentele cuprinse în rîndurile care se perindă sub ochii lor.

Ne apropiem de un grup de tineri și înțelegem de ce sînt încințați: citesc „Gringoire“, fermecătoarea comedie într-un act a lui Théodore de Banville, unul din maeștrii versurilor și ai dramaturgiei secolului al XIX-lea.

Deși textul e în proză, fiecare cuvînt e cizelat ca de mîna unui mare bijutier. Ascultînd, înțelegem repede că sub numele „Gringoire“, se ascunde nemuritorul poet François Villon.

Trecem tiptil pe lîngă acești tineri actori și ajungem lîngă un alt grup mai mare, care a întrerupt lectura pentru moment, ca să înceapă o discuție foarte vie despre Racine. Desigur că se pregătește vre-una din marile sale tragedii: „Phedra“ sau poate „Andromaca“.

Totuși, ceva ne face să ne îndoim. Grupul de actori care discută, este compus din obișnuiții protagoniști ai comediilor. Mai

cu seamă că din discuții reiese că regizorul ar fi actorul N. Gărdescu. Curiozitatea ne îndeamnă să-i întrerupem.

— Vă rog, pe care din tragediile lui Racine o pregătiți?..“

— Cine, noi, o tragedie?

— Da, de sigur, numele lui Racine nu poate fi asociat decât cu o tragedie.

— Ei bine, noi pregătim o comedie a acestui mare tragedian. „Impricinații“, care de altfel se pare că e unica lui creație de acest gen. Și o vom juca în același spectacol cu „Gringoire“.

Mulțumim frumos și trecem mai departe.

Iată-ne acum ajunși într-o sală mare, unde găsim aproape tot colectivul Teatrului. În mijlocul actorilor se disting figurile bine cunoscute ale lui Ion Sahighian, directorul și prim regizorul acestui teatru, și a lui George Vraca. Lângă ei chipurile mai vîrstnice sau mai tinere, mai mult sau mai pu-

țin cunoscute ale interpreților. Cu toți ascultă atenți, încordați, dornici să înțeleagă, să-și făurească încă de la prima lectură o cât mai justă „imagine teatrală“.

Recunoaștem și pe cel care citește: e binecunoscutul scriitor Eusebiu Camilar, care, cu piesa sa „Valea Albă“ înscrie în reper-

toriul teatrului românesc o nouă dramă istorică din epoca lui Ștefan cel Mare. Acest spectacol va vedea lumina rampei abia în luna iunie, cu ocazia împlinirii a 500 de ani de la urcarea pe tronul Moldovei al acestui mare domnitor. Rolul lui Ștefan cel Mare va fi interpretat de George Vraca.

Mergem mai departe. De data asta privirea noastră e atrasă de afișul „matineelor literare“, ciclul de conferințe urmate de exemplificări, despre dramaturgia originală.

Dintr-odată ne pomenim în mijlocul unui grup de actori tineri și gălăgioși.

Se pomenesc titlurile diferitelor piese. Ne lămurim repede: sînt pregătiri pentru concursul tineretului!

— Atunci, am stabilit, intrăm cu „Așa va fi“ de Constantin Simonov, curmă discuțiile o voce gravă. Distribuția va fi următoarea...

De data aceasta, s-a făcut o liniște desăvîrșită. Se știe că acesta este momentul cel mai dificil pentru cei de față.

În vîrful picioarelor, părăsim „șantierul“ Teatrului Armatei și așteptăm — împreună cu Dv. dragi spectatori — să luăm cît mai grabnic parte la „culesul roadelor“ acestor însuflețite și consecvente eforturi creatoare.

Succes și spor la muncă, dragi tovarăși regizori și interpreți!

Invățătoarea

Piesă în 3 acte de Bródy Sándor

Invățătoarea Toth Flora
(Ileana Predescu)

Scenă din actul II

Toth Flora învățătoarea și tânărul Nagy →
(Mircea Septilici)

Bătrîna Nagy (Evelyn Gruia), pretorul (Petre Gheorghiu), bătrînul Nagy (Nae Ștefănescu) și învățătoarea (Ileana Predescu)

La Teatrul Municipal

Omul **CARE ADUCE PLOAIA**

Piesă în trei acte de Richard Nash.

„Omul care aduce ploaia“ este o piesă aparent simplă cu personaje și întâmplări deasemenea aparent simple, ba chiar banale, în care ciudatul personaj al aducătorului de ploaie — Bill Starbuck — pare la constituire o excepție.

Acțiunea se petrece la o fermă din vestul Statelor Unite ale Americii, pe vremea unei cumplite secete și durează aproape o jumătate de zi. Pe acest fundal al secetei care pune la grea încercare situația și nervii oamenilor, autorul ne face să cunoaștem mai adânc pe eroii piesei sale, adică pe fermierul H. C. Cuvry, pe fiica acestuia Lizzie și pe frații ei Noah și Jim — sau pe alte trei personaje cu care vin ei în contact.

Oamenii se cunosc mai temeinic în clipele de suferință, trecând prin greutăți și desigur că seceta tulbură familia fermierului H. C. Cuvry dînd la iveală — mai vădit nu numai grijile materiale dar și pe cele sufletești. Dacă tatăl — rămas văduv mai demult — își păstrează calmul pe care i-l dă înțelepciunea, căpătată după îndelungate experiențe, nu la fel se comportă ceilalți din casă. Și tatăl și frații sînt îngrijorați în privința Lizzie — acum în vîrstă de douăzecișișapte de ani — și care, cu toate încercările făcute riscă să rămînă „fată bătrînă“.

Lizzie est o ființă cinstită și muncitoare, o bună gospodină inteligentă și simțitoare, dar care nu se vedește prea atrăgătoare. Ea dorește o viață în care să-și împlinească un cămin, în care să aibă parte de obișnuitele griji și bucurii ale soției și mamei. Este urîtă? Este lipsită de sensibilitate?

← Clody Bertola — Lizzie

necesară unei femei? E cu adevărat neatrăgătoare? Nu — dar firea ei curată, caracterul ei demn (și poate o anumită sobrietate o împiedică de a „sări în capul bărbaților“... ....Perechea spirituală a Lizzie este File, ajutorul de șerif și el un om mândru și demn ca și Lizzie, dar mai sceptic și mai închis în urma unei triste experiențe cu soția care l-a părăsit.

Fory Etterle
Starbuck

St. Ciobotărașu
H. C. Cuvry

Dinu Dumitrescu
Noah Cuvry

Petrică Vasilescu
Jim Cuvry

Acești doi oameni, răniți de neînțelegerea celor din preajmă și de anumite întâmplări nefericite se vor apropia cu greu unul de altul și dacă la urmă se vor căsători, împlinindu-și năzuințele aceasta se datorește „Omului care aduce ploaie“ aceluia Bill Starbuck, în aparență un excroc, dar mai curînd un visător fără busolă — în orice caz un personaj simbolic — după părerea noastră — care deține în acțiunea piesei rolul unui Mefistofeles bun și generos.

Nu numai că Bill Starbuck sădește în familia H. C. Cuvry nădejdea în venirea ploilor, care ar salva gospodăria dar el e acela care aduce Lizzie încrederea în ea însăși dovedindu-i că-i frumoasă, că poate place și atrage, avînd sorții de a fi chiar o „Mehisandă“. Tatăl, care dorește ca Lizzie să aibă parte de ceva bun în viață, nu-l izgonește pe „aducătorul de ploaie“ cum nu-l izgonește nici Lizzie care tot modestă și tot „cu picioarele pe pămînt“ capătă de la Starbuck avîntul ce-i lipsea, încrederea în „romanțiozitate“ în visele ce se pot adevăra

Montserrat

Piesă în 3 acte
de Emmanuel Robles

Preotul (Tudorel Popa)
și Montserrat (Iurie Dărie)

Elena (Aurelia Vasilescu)

Olarul (N. Tomazoglu)

Preotul (Tudorel
Popa)

Montserrat (Iurie
Darie)

Scenă din actul II

Teatrul Muncitoresc
C.F.R.

DOCTOR

în FILOZOFIE

Comedie în 4 acte de Branislav Nusici

Oricine intră în biroul lui Jivota Triiovici își poate da imediat seama care sînt lucrurile cele mai importante, atît în camera de lucru, cît și în viața acestui onorabil cetățean; cassa de bani și o diplomă (înramată cu aur) de doctor în filozofie, a iubitului său fiu, Milorad. Diploma se afla așezată deasupra cassei de bani, fiindcă între aceste două obiecte există legături nebănuite de strînse.

În primul rînd, din această cassă de bani, se plătesc diversele facturi ale domnului doctor în filozofie. Dar nu facturi de la librării, pentru cărțile de studiu ale „înțeleptului“, ci pentru obiecte mult mai fragile; de pildă oglinzi și pahare sparte prin diverse localuri de noapte din Belgrad. Cît despre îndeletnicirile lui în aceste localuri, nu credem să fi fost.. „filozofice“!

Dar mai există și o altă legătură între cassa de fier și diplomă. La baza acestei legături stă principiul de viață a lui Jivota Triiovici și

anume: ..„În viață totul se poate cumpăra cu bani, chiar și mintea“.

Iar după ce ai bani și minte (chiar dacă e cumpărată) poți să dobîndești orice.

Onorabilul Jivota Triiovici nu mai dorea nimic altceva pentru fiul său iubit „decît“ o catedră universitară, și o „partidă“ ce s-a și ivit, cu ajutorul doamnei Draga, peșitoare din oficiu în orele libere (în celelalte ore, cocoană din „lumea mare“. „Partida“ era filca ministrului comunicațiilor iar zestrea consta în cîteva mii kilometri de cale ferată „transbalcanică“!

Cu toate că Milorad nu dorea împlinirea acestor planuri impresionante ale lui Jivota, (el nu dorea nimic altceva decît milioanele lui) ele s-ar fi realizat cu siguranță dacă...

Dacă, la Freiburg — în locul lui Milorad — nu s-ar fi dus să studieze filozofia Velimir Pavlovici, bineînțeles sub numele și mai ales cu banii lui Milorad Triiovici.

Velimir a adus diploma, dar a mai adus pe deasupra și un copil, Pepica și o soție — pe Clara. Bineînțeles purtînd tot numele diplomei, adică vrem să spunem numele lui Milorad Triiovici.

Deci, pînă cînd Milorad nu va divorța de frumoasa lui soție din Elveția, pe care încă nici n-a văzut-o, bietul Jivota Triiovici nu va intra în posesia miilor de kilometri de căi ferate „transbalcanice“... În zadar — în disperarea lui — recurge la martori falși (de profesie), la daruri bănești oferite nurerii lui, la amenințări și rugăminți. Toate sînt zadarnice; Milorad, pentru prima oară în viața

lui, știe ce vrea (în afara milioanelor tatălui său). El o vrea pe Clara. Ceea ce este o dorință legitimă, e doar soția lui, în toată legea.

Milorad e categoric: „Decît o diplomă proastă, mai bine o nevastă bună“.

Celebra diplomă va fi urcată în pod, că — cine știe — poate va fi într-o zi nevoie de ramă, pentru o diplomă nouă, pe care se va scrie: „Doctor Pepica Triiovici“... — Iar Jivota Triiovici va trebui să se dea bătut, fiind nevoit să recunoască, pentru prima oară în viață, „că mintea nu se poate cumpăra cu bani...“.

Scenă de la repetiție

ATENȚIE FILMAM

Vîntul șuieră, talazurile izbesc cu furie copastia lotcii.

Pescarii, opintindu-se în rame, încearcă să țină piept năprazniciei furtuni. Orizontul involburat e brăzdat de sclipirea unor fulgere îndepărtate. Deodată, un val uriaș, iscat din adîncimi, înaintează amenințător către mica ambarcație a pescarilor.

Manoilă și Adam Jora luptă din răsputeri să ferească lotca din calea giganticei avalanșe de apă. Figurile încercaților „lupi de mare” par săpate în stîncă. O clipă doar, și totul dispăre într-un vârtej de stropi și spumă...

— Stop!

Valurile se potolesc dintr-odată, furtuna s-a oprit ca prin farmec, îmblînzită de formula magică rostită de un vrăjitor.

În cazul nostru, furtuna a bîntuit... în bazinul de pe platoul de filmare al Studioului cinematografic „București”, iar vrăjitorul a fost regizorul filmului „Pasărea Furtunii”, Dinu Negreanu.

Încercații „lupi de mare” vă sînt (fără îndoială) și ei cunoscuți: Marcel Anghelescu, Fory Etterle, Nucu Păunescu, George Demetru, Boris Ciornei și tînărul Mircea Albuiescu.

Zece minute mai tîrziu încep pregătirile pentru repetarea cadrului „Furtuna”. Se filmează „dublul doi”.

— Atenție, se reface cadrul! se aude vocea regizorului.

Cîteva indicații date actorilor și regizorul Dinu Negreanu își îndreaptă atenția asupra aparatului de filmat.

— Nicule, reverifică încadratura, i se adresează el operatorului secund.

— Cristea, atenție la semnalul „motor”!

— Reluați poziția inițială. Atenție! Gata proiecția? Vînt!

Îndată pornește motorul de avion de la elicea căruia pleacă rafalele de vînt, iar instalația de valuri intră și ea în funcție.

— Atenție!

Filmăm!

Și furtuna reîncepe cu și mai multă violență parcă.

Aceste cîteva „instantanee” le-am surprins pe platoul patru al Centrului de producție cinematografică Bufta, în ultimele zile de filmare ale noului film românesc „Pasărea Furtunii”, film care va putea fi vizionat în curînd pe ecranele Capitalei.

MĂLINEANU

te povestește :

Nu e prea ușor să-l faci pe maestrul Mălineanu să vorbească despre munca lui. Dacă nu ți-ai aminti de „Marinică”, „Garofița”, „Hop și așa”, „Înflorește țara

mea” și cîte altele, ai fi dispus să-i consideri „scepticismul” întemeiat. Dar undeva, mai la fund, sacul este plin de gânduri, de nădejdi, de planuri și mai ales de cîntece...

Sînt de toate felurile: de la tango la romanță, la slow fox și evident la sambă, o gamă vastă și totuși dominată de aceeași preocupare constantă și tenace; să facă să cînte, cu toate glasurile lor, oamenii și faptele din țara noastră.

Da, da și o sîrbă poate vorbi despre țara noastră, mai ales cînd are titlul „La samba de Bucarest”, cînd povestește despre vizita unui străin, care duce cu el, alături de amintirea sunetelor de țambal și a mirosului de floricele și ecourile ademenitoare ale unei „sambe” cu iz românesc.

Dar sînt și cîntece care încearcă să aducă, împreună cu versurile lui Eugen Mirea, adevărate crîmpeie de viață cotidiană, ca și șansonetele prezentate nu de mult pe scena de la „Floreasca” de Yves Montand. Pentru că Mălineanu este convins că asemenea cîntece pot și trebuie create și pe malurile Dîmboviței — și este gata să ne-o dovedească.

Ce nume poartă toate acestea?

Ar fi o indiscreție prea mare, mai ales că Mălineanu, care se pregătește să ni le ofere la un loc, sub forma unui concert — sau a unei comedii muzicale, nu s-a decis încă. Dar este cert că mulți își vor găsi în micile povestiri muzicale, propriile lor înclinații și — cine știe? — poate propriile lor povestiri. Presupunînd că sînt destui acei care au trăit primele și ultimele clipe ale unei povești de dragoste într-un hol de cinema... Sau acei care, cîntînd iubitei o melodie de dans, să constate că ea o dansează... cu altul? Sau aceea care...

Dar hotărît, prea multe indiscreții!... Pentru rest, este de ajuns ca iubitorii de muzică să știe că, ori de cîte ori Mălineanu tace, se ivește o surpriză la orizont...

La 20 martie va avea loc în sala Dalles un concert al cvartetului vocal al Filarmonicii de Stat, format din Emilia Petrescu (soprană), Eveline Vais (mezzosoprană), Aurel Alexandrescu (tenor) și Alexandru Voinescu (bariton).

★

Pianistul clujan Gh. Halmos va da, în sala Ateneului în ziua de 22 martie un recital Brahms.

★

Tot la 22 martie, în sala Dalles, se va repeta concertul din 25 februarie dat de Teodora Lucaciu, acompaniată la pian de Dagobert Bucholtz.

★

În cadrul schimbului de soliști cu colectivele muzicale din țară, vor concerta în ziua de 27 martie în sala Dalles, violoncelistul Gh. Iarosevici din Cluj și pianista Șarolta Trosner din Tg. Mureș. Programul cuprinde Beethoven Rachmaninov și Kodaly Zoltan.

★

Tot în sala Dalles, Nicolae Secăreanu va da un concert de liduri în ziua de 29 martie

★

Cvintetul de suflători și Nicolae Rădulescu (violă) vor da un concert de muzică de cameră, în ziua de 10 aprilie, în sala Ateneului.

★

Flautistul Alexandru Nicolae, de la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., soprana Blanche Adelstein și pianistul Dagobert Bucholtz vor da un concert de muzică de cameră la 12 aprilie. Concertul va avea loc la sala Dalles.

Concertul Filarmonicii din 23-24 martie, dirijat de Mircea Basarab se va bucura de concursul apreciației violoniste franceze Janine Andrade, care va interpreta Simfonia spaniolă de Lalo. Programul concertului mai cuprinde Simfonia III-a de Nicolae Bucliu — (primă audiție) și Valsul de Ravel.

★

Maestrul George Georgescu va dirija concertul Filarmonicii din 30—31 martie. În program figurează: Simfonia V-a de Mihail Andricu — (primă audiție) și triplul concert pentru vioară, pian, violoncel și orchestră de Beethoven. Soliștii concertului vor fi violonistul Ștefan Gheorghiu, pianistul Valentin Gheorghiu și violoncelistul Radu Aldulescu.

★

În cadrul concertului Orchestrei Simfonice a Radiodifuziunii din 21 martie se va prezenta în primă audiție, Oratoriul pentru soliști, cor și orchestră de Alfred Mendelsohn. Concertul va fi dirijat de Alfred Alessandrescu.

JANINE ANDRADE

Concertele violonistei franceze Janine Andrade, în țara noastră, sînt așteptate cu nerăbdare de iubitorii de muzică.

Remarcată ca o interpretă excepțională de la vîrsta de 12 ani — cînd a obținut primul premiu al Conservatorului Național de Muzică din Paris — Janine Andrade și-a desăvîrșit măiestria, studiind cu Jaques Thibaud și Carl Flesh. Ea a concertat în toate capitalele europene, în Japonia, Orientul apropiat și mijlociu, Africa, America, fiind considerată ca unul dintre marii virtuoși ai lumii.

În afară de Simfonia Spaniolă de Lalo, pe care o va interpreta în cadrul concertului simfonic din 23—24 martie, Janine Andrade va mai prezenta un recital în sala Ateneului, cuprinzînd Sonata în sol major de Pergolese, Sonata nr. 7 în do minor de Beethoven, Sonatina de J. Françaix, o sonată de Debussy și Tzigane de Ravel. Recitalul va avea loc la 28 martie.

Reamintim programul concertelor de Studio, ale Filarmonei „George Enescu“.

La 24 martie, are loc recitalul pianistei Fedora Cohn, urmat de recitalul de liduri al Marianeii Constantinescu.

Honoriu Zaharescu (bariton) și Ileana Irod (soprană) susțin concertul din 26 martie.

Concertul din 2 aprilie, cuprinde recitalul violonistului Constantin Costache și o serie de liduri cîntate de Bibiana Strulovici.

De la data de 16 martie a.c., este programat un nou ciclu de concerte-lecție, organizate de Filarmonica de Stat „George Enescu“. Lecțiile sînt însoțite de numeroase exemplificări muzicale pe benzi de magnetofon. Programul acestui ciclu cuprinde:

La 16 martie, un concert intitulat „Valsul“. Conferențiază Dan Spătaru.

La 23 martie, concertul lecție „Despre muzica ușoară“, ținut de J. V. Pandelescu.

Ciclul mai cuprinde și lecții despre diferitele școli muzicale naționale. Astfel, la 30 martie, Viorel Cosma va prezenta:

„Școala muzicală maghiară“, iar la 6 aprilie, Radu Negreanu va vorbi despre „Școala muzicală cehă“.

Concertul-lecție din 13 aprilie va fi intitulat „Goethe și muzica“. Prezentarea va fi făcută de Mircea Brucăr.

OPERA fără TEATRU

Se știe că genul operei a fost de multe ori definit fie ca „teatru cântat“, fie ca „muzică jucată“. În fond, muzica și teatrul se unesc într-un tot indisolubil, dar fără îndoială valoarea operei este hotărâtă de primatul muzicii... „Poezia trebuie să fie fiica supusă a muzicii“ a spus cândva Mozart. Și adevărul acesta, sub o formă sau alta, a rămas valabil în opera celor mai mari compozitori. Dovada o constituie tocmai faptul că majoritatea operelor valoroase se pot „cînta“, pe scenă, sau la concert, fără ca aceasta să dăuneze prea mult frumuseții artistice.

Și dacă în privința aceasta au existat sceptici, sălile pline realizate de primele spectacole de ope-

ră ale Ansamblului Sfatului Popular au constituit dovada cea mai grăitoare. După „Cavaleria Rusticană“ și „Trubadurul“, o nouă operă stă gata să intre în scenă: „Palate“... Și apoi, desigur, altele din repertoriul clasic, mai nou sau mai vechi, mergînd probabil și la marile opere premozartiene, care sînt rar prezentate la noi. Pentru că dacă le lipsește latura vizuală, operele acestea au un alt avantaj: nu necesită confecționarea decorurilor, nu implică punerea în scenă și — prin urmare — repertoriul se poate îmbogăți mereu. Iar apoi, poate că mai tîrziu vor veni și decorurile și spectacolele propriu zise...

Deocamdată, sub conducerea lui Emanoil Elenescu și a lui Iosif Conta, asigurîndu-și în afară de soliștii săi — colaborarea multor interpreți de seamă ai scenei noastre lirice, Ansamblul Sfatului Popular al Capitalei ne pregătește încă multe desfătări.

Taina nopții vesnice

În legătură cu acest impresionant film științifico-fantastic socotim că este interesant să relatăm o parte din convorbirea care a avut loc între regizor. — D. Vasiliev și un ziarist sovietic.

— Fantasticul din filmul Dvs., este cu mult depărtat de realitate?

— Eroii filmului meu — savanți din diferite domenii ale științei — și-au închinat toate eforturile descoperirii unuia din misterele Oceanului Pacific — cauza erupțiilor vulcanice submarine.

Filmul nostru începe cu imaginea unei erupții submarine. Faptul nu e o născocire, ci un fenomen destul de frecvent în această parte a globului pământesc. Dea-

semenea și scufundarea savanților în mare, cu ajutorul unui aparat special, batiscopul, nu este o născocire. Se știe că cercetătorii maritimi au reușit să se scufunde la mii de metri adâncime.

Unde începe contribuția noastră artistică, bazată pe actualele descoperiri ale oceanografiei? Numai acolo unde eroii filmului — savanți sovietici — stabilesc cauzele erupției submarine, subordonează țelurilor științei elementul de uriașă forță distructivă — atlaniul și găsesc imunitatea împotriva acțiunii radiațiilor acestui element asupra organismului omenesc.

După cum vedeți, fantasticul și realul s-au împletit strâns în filmul nostru.

CARIERA RATATA

Este vorba de cariera lui Nicodim Dyzma, care — din mic funcționar la poștă ajunge, grație unor împrejurări din cele mai neașteptate, mare director al „Băncii Grîului“. Dar vai strălucita situație a lui Nicodim se dovedește efemeră... De ce?

Răspunsul îl veți afla vizionînd acest nou film polonez, plin de situații neprevăzute și comice, care constituie o savuroasă și virulentă satiră a unei lumi, din fericire dispărută.

CÎND ÎNFLORESC LALELELE

*„Trecutul azi în urmă va rămîne
Și zorii noii vieți s-au rumenit
Ca să durăm al țării noastre
mîine...“*

Aceste cîteva versuri fac parte dintr-un cîntec care acompaniază noua producție a studiourilor cinematografice chineze. Ele traduc în chip sugestiv întregul conținut al filmului: avîntul, optimismul, modestia cu care poporul chinez construiește socialismul în țara sa.

Tema filmului? Efortul uriaș constructiv pentru ridicarea R.P. Chineze, trezirea femeii la o nouă conștiință, la conștiința valorii sale, spre a deveni egală cu bărbatul în muncă în luptă, în victorie.

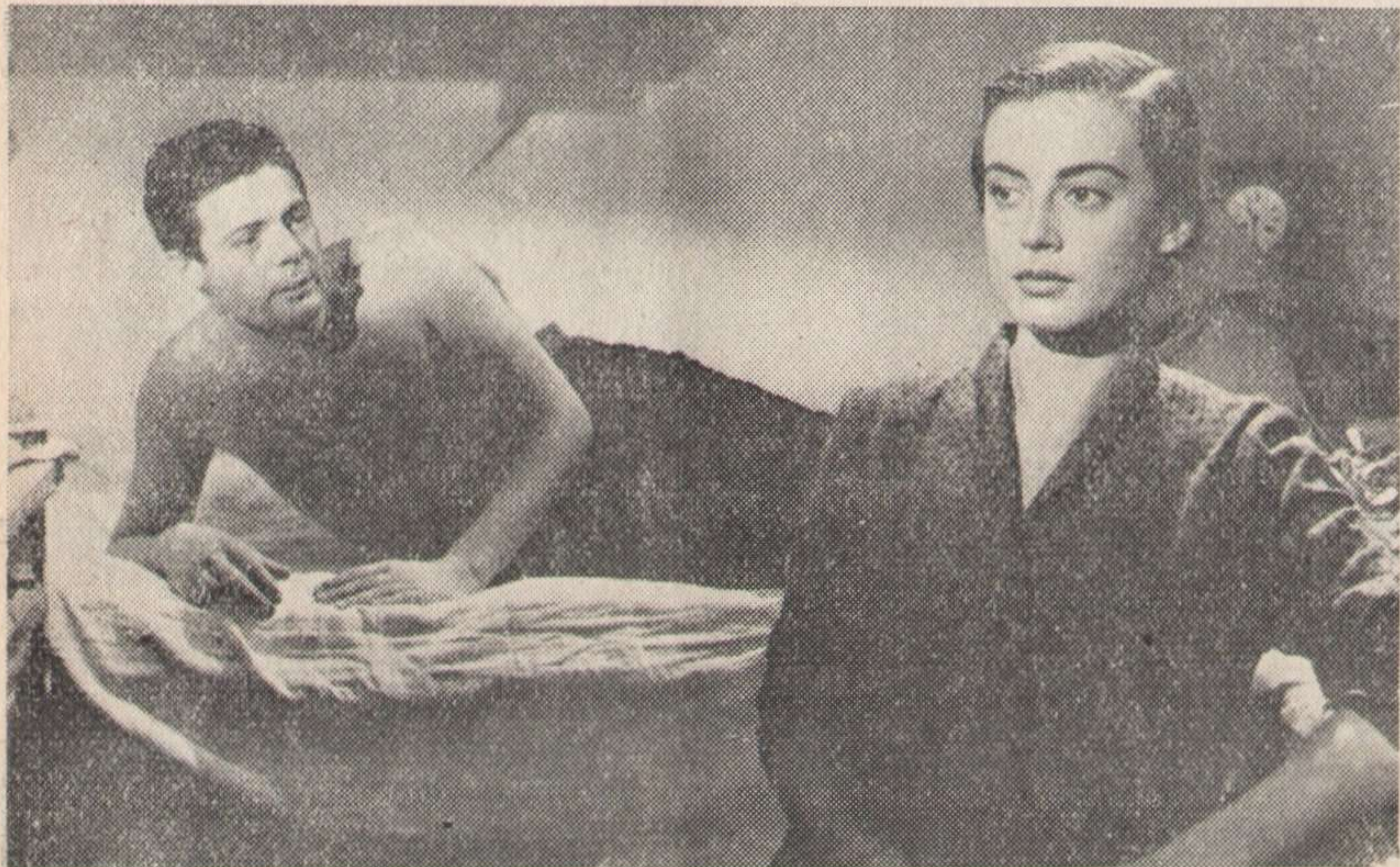
CRONICA AMANȚILOR SĂRACI

Cunoașteți Via del Corno? E o străduță în centrul orașului Florența, nedeosebindu-se de altfel cu nimic de atâtea alte străzi din oricare alt oraș italian.

Deasupra acestei străduțe obiș-

sau la Roma, la Milano sau la Neapole, poartă în inimile lor aceleași sentimente profund umane.

„Cronica amanților săraci“, e jucat de câteva personalități actoricești cunoscute și îndrăgite de

nuite, deasupra vieții locuitorilor ei, deasupra destinelor oamenilor tineri din casele înghesuite unele într-altele, pe — dreapta sau pe — stînga uliței, s-a aplecat spre a surprinde clipele de bucurie sau de tristețe, obiectivul aparatului cinematografic.

Noua realizare a regizorului italian Carol Lizzani ne dezvăluie iluziile, ambițiile, decepțiile și izbînzile unor tineri săraci care, indiferent dacă locuiesc în Florența

spectatorii cinematografelor noastre. Astfel, printre interpreții principali se numără: Ana Maria — Ferrero — (vi-o amintiți în rolul Cezarina, din „Infidelele“?) — Antonela Lualdi — (remarcabila interpretă a filmelor „Iartă-mă“! și „Roșu și Negru“) — Cosette Greco (cunoscută din filmele „Indrăgostiții“ și „Fetele din Piața Spaniei“) și însfîrșit Marcello Mastroiani — (interpretul lui Mario de Santis din „Bigamul“).

Căsmicia doctorului **DANWITZ**

O problemă dintre cele mai grave: avem dreptul să împiedicăm venirea pe lume a unor copii? Are vre-un medic dreptul să-și asume o asemenea răspundere?

Filmul pe care vi-l prezentăm ridică asemenea grave întrebări, avînd meritul de a răspunde cu un „Nu!” categoric. Drul Danwitz trece printr-o perioadă precară. El cîștigă mult prea puțin pentru a face față nevoilor familiare. Soția sa, care aducea bani în casă, fiind angajată ca „manechin” își pierde postul, deoarece în curînd va trebui să nască.

În asemenea împrejurări critice, Drul Danwitz are forța morală de a refuza să provoace un avort Dnei Hambacht, o pacientă bogată.

BUNĂ-ZIUA, ELEFANT

V-ați pus vreodată întrebarea, ce ați face dacă într-o bună dimineață ați primi în dar un elefant?

Știm, știm, primele momente vă vor pricinui interes, emoție, bucurie. Ei, și pe urmă? Unde și cu ce îl veți hrăni, unde îl veți adăposti, că doar n-o să doarmă la etajul IV al blocului, în cele două camere care alcătuiesc apartamentul Dv.

O asemenea pățanie i s-a întîmplat în filmul „Bună-ziuă elefant” învățătorului Garotti din Roma, personaj real și pitoresc care dă prilej remarcabilului actor italian Vittorio de Sica să realizeze una din cele mai amuzante creații ale sale. Folosind o asemenea temă, de un umor suculent — regizorul filmului — același talentat și neobosit Vittorio de Sica a izbutit să acorde spectatorilor două ore de bună dispoziție,

Fata mea trăiește la VIENNA

Priviți actorul din fotografia de mai jos. Este a cunoscutului comic, Hans Moser, care reapare pe ecran într-o delicioasă comedie produsă de studiourile cinematografice din Viena.

Ingenios pretext de împletire a numeroase scene de un savuros umor, filmul „Fata mea trăiește la Viena” stârnește nestăvilite hohote de râs, provocate de amalgamul încurcăturilor în care este pus Florian Klaghofer (Hans Moser) un părinte venit în capitala Austriei să-și regăsească fiica.

„Fata mea trăiește la Viena” reînvie tradiția fermecătoarelor comedii vieneze, apreciate și iubite de publicul de pretutindeni.

Informații

Nu de mult, spectatorii Teatrului Mare din Moscova au avut prilejul să aplaude un ciclu de spectacole de operă la care și-au dat concursul câțiva valoroși soliști străini. Printre aceste spectacole, reprezentațiile operei „Aida” de Verdi s-au bucurat de un succes răsunător. Rolurile principale au fost interpretate de cântărețele engleze Joan Hammond (Aida) și Constance Shacklock (Amneris). În rolul Radames a apărut tenorul bulgar Dmitr Uzunov. Rolul Amnaso a fost interpretat de baritonul sovietic Pavel Lissițian.

În anul 1957, studiourile cinematografice „Mosfilm” vor desfășura o activitate extrem de bogată.

În planul de perspectivă sînt înscrise numeroase filme consacrate împlinirii a 40 ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Printre acestea pot fi menționate:

„Februarie—Octombrie” după un scenariu de Alexei Kapler, „Noutăți despre Lenin” în regia lui Serghei Yutkevici, „Torrentul de Fier” după romanul cu același titlu al lui Alexandr Serafimovici, „Cînd fluviile se revarsă” după romanul „Singurătate” al lui Nikolai Virta, un film în două serii după celebrul roman a lui Alexei Tolstoi, „Calvarul” etc.

Tot pentru 1957, studiourile „Mosfilm” și-au propus să transpună pe ecran câteva din capodoperele literaturii ruse și sovietice: „Duelul” de Kuprin, „Fiica căpitanului” de Pușkin, „Eugen Oneghin” film în versuri după Pușkin, pe muzica lui Ceaikovski „O vară extraordinară” de Konstantin Fedin etc.

Sînt câteva luni decînd se turnează un film coproducție sovieto-indiană, al cărui subiect îl constituie vestita călătorie a negustorului rus din Tver, Afanasie Nikitin, în urmă cu 500 de ani. Filmul este turnat pentru ecran panoramic, iar rolurile principale sînt deținute de tînărul actor sovietic Oleg Strigenov (Afanasie Nikitin) și de vedeta indiană Kumara Nargis (indiana Tchampa).

Pînă în prezent s-au înscris ca participante la Festivalul Filmului de la Cannes pe 1957 peste douăzeci de țări. Printre ele se numără: Argentina, Austria, Belgia, Brazilia, Canada, Cehoslovacia, Costa Rica, Danemarca, Franța, India, Israel, Italia, Japonia, Liban, Mexic, Norvegia, Olanda, Polonia, România, U.R.S.S., Finlanda, Jugoslavia etc.

Cunoscutul regizor francez Claude Autant Lara, va turna în cursul anului 1957, filmul „Adorabila Julia”, ai cărui principali interpreți sînt Vittorio de Sica și Danielle Darrieux.

CALENDAR

La 22 martie 1957 se împlinesc 125 de ani de la moartea lui Johan Wolfgang Goethe. Marele scriitor clasic german s-a născut la 28 august 1749 la Frankfurt pe Main.

Din tinerețe, el își exprimă marea admirație pentru Shakespeare. Încă de la vîrsta de 19—20 ani scrie două comedii în versuri: „Die Laune des verlibten” (Capriciul îndrăgostitului) și „Die Mitschuldigen” („Vinoși împreună”). Conținutul revoluționar al concepțiilor lui Goethe începe să se reliefeze în poemul dramatic „Götz von Berlichingen”, terminat în 1732.

Printre lucrările dramatice ale lui Goethe se mai numără „Sufărurile tînărului Werther”, „Ifigenia în Taurida”, „Egmont”, „Clavigo”, „Tasso” etc. Capodopera creației sale dramatice — și în genere a dramaturgiei clasice germane — este „Faust”.

Goethe a desfășurat și o activitate practică în teatru, traducînd — împreună cu Schiller — cele mai cunoscute piese ale dramaturgiei engleze și franceze, punîndu-le în scenă, alături de creațiile proprii, la Teatrul din Weimar.

La 18 Martie 1844, s-a născut marele compozitor rus Nikolai Andreevici Rimski-Korsakov, la

Tihvin în gubernia Novgorod. La 6—7 ani începe să învețe pianul și execută cu multă plăcere fragmente din operele lui Glinka și Verdi. La 9 ani, compune duetul „Fluturul” și o uvertură. Rimski Korsakov urmează Școala militară navală din Petersburg, dar nu renunță la muzică. Prin profesorii săi — Illich și F. A. Camille — el cunoaște pe Beethoven, Schumann, Mendelsohn, Schubert și Meyerbeer.

La vârsta de 18 ani compune prima sa simfonie, care-i aduce prețuirea și prietenia lui Balakirev, prin care cunoaște pe Kiui și Musorski. Împreună cu Borodin ei vor forma „grupul celor cinci” — „minunatul mănunchi” — cum îl numește muzicologul rus, Stasov — grup care a avut un rol hotărâtor în dezvoltarea muzicii ruse.

De la această primă simfonie începe creația prodigioasă a lui Rimski Korsakov. El abordează domeniul „muzicii cu program” inițiat de Berlioz, Liszt și Musorski, compunând tabloul muzical „Sadko”. Urmează „Fantezia pe teme sârbe”, Simfonia II-a „Antar” — un tablou admirabil al Orientului —, Simfonia III-a, operele „Pskoviteanca” și „Noapte de mai”, și culegeri de cântece populare.

În 1882 el compune opera „Snegurocika” după un basm de Ostrovski, iar în anii următori celebrul „Capriciu Spaniol”, un concert pentru pian și orchestră — suita simfonică „Seherzada”, „Uvertura pascală”, opera — balet „Mlada”, termină operele prietenilor săi morți. Borodin și Musorski, dirijează numeroase concerte în străinătate.

Activitatea sa stârnește admirația vie a muzicienilor epocii și — în deosebi — a lui Liszt.

Printre creațiile sale se mai numără, operele „Kașcei Nemuritorul”, „Mozart și Salieri”, „Poveste despre țarul Saltan”, „Pantofiorii Țarinei” etc. Scrie și un manual de armonie. Rimski Korsakov se stinge din viață în anul 1908.

NOUȚĂȚI Electrecord

De curînd au apărut în magazine următoarele discuri noi:
2284 — Foaie verde solzi de pește în interpretarea Ilenei Constantinescu.

Haida haida murguleț; Ileana Constantinescu.

2268 — Nu-i bai: voce Angela Stancu Moldovan.

Mărioară de la munte; voce Angela Stancu Moldovan.

2282 — Alunaș cu aluni mărunte; voce Mia Barbu.

Sîrba de la Iași; voce Mia Barbu.

2285 — Sîrba de concert, la țambal; Nicolae Vișan.

Hora lăutărească, la țambal Nicolae Vișan.

2287 — Sus pe malul înverzit interpretat de; I. Constantinescu

Hora de la Copăceni la acordeon; frații Galată.

2281 — Bhatiali și Vaoia muzică pop, indiană în interpretarea ansamblului indian, voce: Nirmalendo Ciuduri.

2279 — Es wahr einmal am abend spät, muzică populară săsească din Ardeal.

Meine heimat, muzică populară din Ardeal.

2261 — El torott a hegedum, muzică populară maghiară.

Ihajla ezt a kislanyt, muzică populară maghiară.

2272 — Primul sărut de Jean Letoni, orch. de muzică ușoară Electrecord.

Un gînd, de St. Kardoș, voce Lavinia Slăveanu, orch. de muzică ușoară Electrecord sub conducerea lui T. Cosma.

ORIZONTAL: 1. Rolul titular al tragediei. — Unul din ginerii nefericitului monarh. 2. Fiul bastard al contelui de Gloucester. — Trăsătură a scrierilor lui Shakespeare, manifestată aci prin replicile „nebunului”. 3. Fiica cea mai mare a lui Lear. 4. Vehicul. — Prefix. — Navă cu catarge. 5. Conjuncție. — Delicat, dulce. — Chemare derivată din „alo”. 6. A urmat cu credință pe Lear. — Edgar Gloucester. 7. La firma luminoasă de la intrarea în teatru. — Intră în scenă Ion Manolescu! — Cîntăreț străvechi, la greci. 8. Inițialele autorului tragediei „Regele Lear”. — Scurte și cuprinzătoare. 9. Metal prețios. — Pact militarist apusean. — Articol. 10. Glorie literară (fig.) — Creatorii tragediei antice. 11. Alt slujitor și prieten devotat al lui Lear, trădat chiar de fiul său adoptiv (fonic).

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1					■						
2							■				
3	■								■		■
4				■			■				
5			■					■			
6		■					■			■	
7					■			■			
8			■								
9				■					■		
10						■					
11	■										■

VERTICAL: 1. Capul regelui Lear! — Al doilea ginere al lui Lear. 2. Fiul legitim al lui Gloucester. — A da greș. 3. Sentimentul regelui Franciei pentru Cordelia. — ...knock-out!!! — Mijloc de execuție medieval. 4. Semn în scrierea punică. — Înțeles (fig.). — Regele Lear. 5. Rol principal în „Regele Lear”. — Intreprindere din Satu-Mare. 6. Mare între Italia și Iugoslavia. 7. Grup de opt cîntăreți. 8. La ceapă. — Ambarcațiuni ușoare. 9. Angheliescu Marcel (interpretul „nebunului”). — Fiica mijlocie a lui Lear. — R. 10. Aristocrat. — Hidrocarbură aciclică saturată. 11. România, în cadrul Asociației Internaționale a Amatorilor de unde scurte. — Cea mai mică fiică a bătrînului Lear.

Posta **REDACȚIEI**

Domnița Plesnilă — Arad; Aurel Farkaș — Oradea și Petre Cornaru — București. Ne pare rău, dar nu putem satisface dorințele Dvs.

Ștefan Postelnicescu — Comuna Moșoaia — Pitești; Lala Florescu — Pitești. Foarte curînd vom publica datele ce ne solicitați asupra activității actorilor Fory Etterlé și Geo Maican.

Victor Condeescu — Constanța. Intr-adevăr actrița Lucia Sturdza Bulandra și actorii V. Maximilian și I. Niculescu Buzău și-au publicat fiecare în parte — memoriile.

Volumele au apărut la E.S.P.L.A. George Carabin — un tânăr și talentat actor al Teatrului Armatei din Capitală poate fi aplaudat în adaptarea: „Cei trei mușchetari” după romanul lui Al. Dumas.

Marcu Leon — Bacău, Lonise Dan — București, Dan Dan, Zizi Radovici Niță, Nelu Serban; Klaus Rir — Bacău — Lucica Ignat — Predeal. Conform anunțului apărut în nr. 7 al revistei noastre, nu se iau în considerație decît răspunsurile trimise după apariția nr. 4/957, adică, după apariția a 15 fotografii. Vă rugăm, deci, să reveniți cu răspunsurile Dvs., în cele 10 zile ce vor urma apariției acestui număr.

O CĂMAȘE PE GUSTUL DVS.
GASIȚI IN ORICE MAGAZIN
DE STAT, CU ARTICOLE
DE GALANTERIE

Culori și modele varia-
te din poplin, dejalen,
zefir, țesături în carouri,
etc.

Pentru sezonul de pri-
măvară magazinele și ra-
ioanele de textile sînt
asortate cu modele noi
de **IMPRIMEURI DE**
MĂTASE în desene cla-
sice și fantezi.

-ACUM NU MAI AM
TIMP, DAR DATA
VIITOARE ÎMI EXPLIC
DECE VARIANTELE
MELE SÎNT MAI
BUNE !...

Pronosport

TEATRE

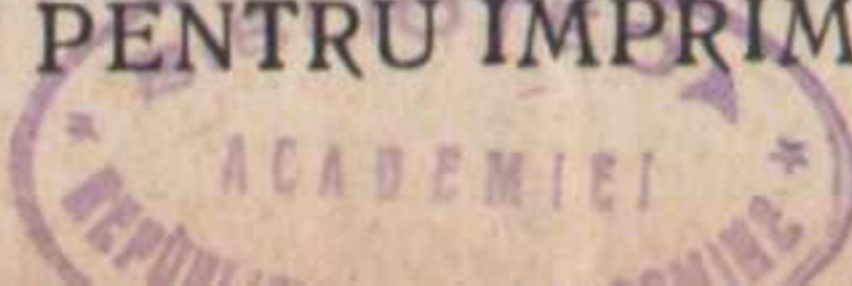
Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., Bd. 6 Martie nr. 70—72, telefon 3.83.95, int. 8; Teatrul Național I. L. Caragiale — Sala Comedia, Pasajul Comedia, telefon 4.71.71; Teatrul Național I. L. Caragiale — Sala Studio, Piața Amzei, telefon 5.15.53; Teatrul Municipal Sala „Matei Millo“ Schitu Măgureanu nr. 1. tel. 4.60.60; Studio Teatrul Municipal Sala „Filimon Sîrbu“, str. Grădina Icoanei, telefon 1.74.50. Teatrul Municipal Sala „I. Creangă“ str. Al. Popov 23; Teatrul Tineretului Str. N. Bălcescu nr. 2, tel. 6.04.77; Teatrul Armatei, Bd. Magheru nr. 20, tel. 2.90.05; Teatrul Armatei, Cal. 13 Septembrie nr. 6. tel. 4.19.05; Teatrul Muncitoresc C.F.R. Șos. Giulești nr. 8 telefon 6.04.82; Studioul Actorului de Film „C. Nottara“, Sala Libertatea, Str. Dobrogeanu Gherea nr. 2, telefon 5.07.44; Teatrul Evreiesc de Stat, str. Iuliu Barasch nr. 15, telefon 9.36.71; Teatrul de Stat de Operetă, Splaiul Independenței nr. 1, telefon 3.96.48; Ansamblul de Estradă, Sala Calea Victoriei nr. 174, telefon 4.56.61; Sala Savoy, Calea Victoriei nr. 33; Filarmonica de Stat „George Enescu“, Ateneul R.P.R., telefon 6.00.60; Studioul Filarmonicii, Ateneul R.P.R.; Sala Dalles, Bd. N. Bălcescu nr. 18; Teatrul Țandărică, Academiei nr. 18-20; Sala Orfeu, telefon 3.25.19; Pasajul Comedia.

CINEMATOGRAFE

PATRIA, Bd. Magheru 12—14, telefon 2.22.25; MAGHERU, Bd. Magheru 29, telefon 3.92.72; REPUBLICA, Bd. Magheru 2, telefon 1.03.72; FILIMON SIRBU, Str. Al. Sahia 76, telefon 2.74.50; V. ALECSANDRI, str. E. Grigorescu 24, telefon 1.81.12; BUCUREȘTI, Bd. 6 Martie nr. 4, telefon 5.61.54; I. C. FRIMU, Bd. 6 Martie nr. 16, telefon 6.29.17 INFRAȚIREA INTRE POPOARE, Bd. Bucureștii Noi nr. 86, telefon 7.31.64; MAXIM GORKI, Cal. Victoriei 48, telefon 6.24.48; TIMPURI NOI Bd. 6 Martie nr. 18, telefon 5.61.10; ELENA PAVEL, Bd. 6 Martie nr. 14, telefon 5.63.84; LUMINA, Bd. 6 Martie nr. 12, telefon 6.23.35; CENTRAL, Bd. 6 Martie nr. 2, telefon 4.12.24; VICTORIA, Bd. 6 Martie nr. 7, telefon 6.28.79; TINERETULUI, 13 Decembrie 5—7, telefon 3.49.44; AL. POPOV, Calea Griviței nr. 137, telefon 6.26.10; 8 MARTIE, Str. Buzești nr. 9—11, telefon 5.62.79; GRIVIȚA, Piața Ilie Pintilie nr. 2, telefon 6.25.39; VASILE ROAITĂ, Bd. 1 Mai nr. 57, telefon 7.05.47; CULTURAL Calea Griviței nr. 196, telefon 7.08.58; UNIREA, Bd. 1 Mai nr. 148, telefon 7.10.21; C. DAVID, Crîngași nr. 42, telefon 4.22.28; AL. SAHIA, Calea Văcărești nr. 21, telefon 9.49.46; FLACĂRA, Dudești nr. 22; T. VLADIMIRESCU, Calea Dudești nr. 97, telefon 9.39.82; ARTA, Cal. Călărași nr. 153, telefon 9.31.86; MUNCA, Șos. Mihai Bravu nr. 221, telefon 9.50.97; CARPAȚI, Cal. Dudești nr. 169; MIORIȚA, Cal. Moșilor nr. 221, telefon 1.07.49; 23 AUGUST, Bd. Dimitrov nr. 118, telefon 2.32.77; DONCA SIMO, Str. Avrig nr. 1, telefon 1.07.60; GH COȘBUC, Cal. Rahovei nr. 118, telefon 4.89.88; ILIE PINTILIE, Șos. Colentina nr. 84, telefon 2.88.50; POPULAR, Str. Mătășari nr. 31, telefon 9.37.43; M. EMINESCU, Str. M. Eminescu nr. 127, telefon 1.48.36; 1 MAI, Ștefan cel Mare nr. 34, telefon 1.30.36; VOLGA, Ilie Pintilie nr. 61, telefon 1.91.26; 8 MAI, Str. Lizeanu nr. 21, telefon 2.06.88; LIBERTAȚII, Str. 11 Iunie nr. 75, telefon 5.07.37; N. BALCESCU, Cal. Rahovei nr. 151, telefon 4.57.90; OLGA BANCIC, Cal. 13 Septembrie nr. 196, telefon 6.15.14; AUREL VLAICU, Șos. Cotroceni nr. 9, telefon 6.13.04.

Redacția și Administrația : Str. Elie Radu, 5 — Tel. 3.97.81
EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ȘI PUBLICAȚII

**PE ECRANELE
CAPITALEI:
„DON JUAN“
CU
FERNANDEL**

COPERTA IV: IURIE DARIE (MONTSERRAT) și IONESCU GION (IZQUIERDO) în „MONTSERRAT“ de EMMANUEL ROBLES.

